

Előfizetési árak:

Postán székküldve, vagy helyben házhoz hordva:
Egész évre . . . 6 frt — kr.
Félévre . . . 3 frt — kr.
Évnyegyedre . . . 1 frt 50 kr.
Az előfizetési pénzek bérmentesen a kiadó hivatalhoz „Deésen megyeház” s legcélszerűbben postai utalvánnyal küldendők.

SZOLNOK-DOBOKA.

TÁRSADALMI, KÖZGAZDÁSZATI ÉS SZÉPIRODALMI HETILAP.

Ismeretlen kézből jött cikkeket nem közlünk, s csak bérmentes leveleket fogadunk el.

Megjelenik minden csütörtökön.

A lap szellemi részét érdeklő levelezések a szerkesztőséghez intézendők. — Kéziratok vissza nem adatnak.

Hirdetési díjak: Egy 45 centimeter tért elfoglaló egyszeri hirdetés díja 50 kr., ezen fölül 90 centimeterig 1 frt s így tovább, a helyegdíj minden egyes beiktatásért 30 kr. Kedvezményül 4—10-szeri beiktatásnál 5%, 11 és többszöri beiktatásnál 10%-nyi díjelengedés.

Deés, 1876. október 1-én.

Midőn a „Szolnok-Doboka” czimű hetilap szerkesztésére felkértem, sem időm, sem alkalmam nem volt megfontolni ama feladat nehézségét és felelősség súlyát, mely ezáltal reám nehezedik. Ismerem s bevalom erőm csekélységét nem is említve teljes tapasztalatlanságomat, melylyel e téren a közönség szolgálatára lehetek. Engedtem mindazonáltal a hozzám intézett felhívásnak s a szerkesztőséget kezembe vettem, mert éreztem magam is, hogy szükségszerűleg létesíteni kell az említett lap által közvetítendő egy szellemi kapcsolatot, mely a volt Belső-Szolnok- és Dobokamegyék s Kővárvidéke vegyes elemekből egyesült Szolnok-Dobokamegye lakóit egy cél — a közjó — felé való törekvésben egyesítse.

Tehát egyfelől a megtisztelő bizalom, másfelől a biztató remény, hogy azon irodalmi férfiak, kik munkásságukat a lap támogatására felajánlották, szavuknak fognak állani, továbbá azon erős oszlop, mely az irodalmi téren hírnévre emelkedett Medgyes Lajos személyében támaszul mellém adott s végül: ama kiváló képességű férfiak buzgalma, kiket megyénk — a lapot biztosító — nagy értelmisége a lapnak nem csak anyagi, hanem főképp

szellemi ügye felügyeletével megbízott, felbátorítának e felette kényes térre lépni, a hol megállani oly nehéz, s a megpróbáltatás oly gyakori.

„Szolnok-Doboka” programját immár ismerik e lap olvasói s annak újbóli elősorolásával csak ismétlésekbe bocsátkoznám, annyit azonban újból is megjegyzek, hogy e lap politikával foglalkozni nem fog s a hetiszemlében egyedül az általános érdekű események tárgyilagos felsorolására szorítkozand. Köszönettel veszek minden közmívelődési és közgazdászati cikket, a megyei közéletre vonatkozó vidéki tudósításokat, apróbb események közlését, napi híreket, tárcza cikkeket s a megyei közügyre vonatkozó „a közönség köréből” eredő helyes felszólalásoknak készséggel nyitok tért, anélkül azonban, hogy ezáltal untató polemikákra és célzatos sürölődásokra alkalmat nyújtanék, csak így várhatván e lap részére a közönség támogatását s csak úgy lévén remélhető annak hosszabb élete, ha az egy higgadt megyei közlöny né fogja magát kinőni.

Ez irányt szemelől nem tévesztve, jelszavam: „a haza és megyénk közjólléte minden előtt.”

Pánczél János,

„Szolnok-Doboka” felelős szerkesztője.

GRÓF MIKÓ IMRE.

Szolnok-Dobokamegye f. évi szeptember 25-én Deésen tartott közgyűlésében gróf Mikó Imre emlékeztetést jegyzőkönyvileg örökítette meg; s ez alkalmából az átértett veszteséget a családnak küldött részvét-nyilatkozattal osztotta meg!

Tábor jár a halál nagyjaink között s a honfi keserv felzajgott hullámai nem csendesedhetnek a fokozatosan emelkedett csapások alatt. A templomokban folytonossá vált gyász emlékek felzengései a tompult fájdalom meredtségével hatnak, s tornyaink harangjainak gyász zúgása túlhat bércezes hazánk határán s a mindenfelől érkező részvét osztó hatása alatt leveretve vetjük fel a kérdést: oh nagy isten, mi következik?

Gróf Mikó Imre született 1805-ben székely vérből eredt régi magyar családból. Iskolait Nagy-Enyeden végezte, hol a nagy alapító szelleme természetből nyert nemes érzését melegen hatotta át. Szívben és észben gazdagon lépve ki az iskolából, jogi tanulmányai bevégezése után hivatalra lépett. Nagy szorgalma s tehetsége szerezte meg születése mellett, számára azon magas állást, melyet fokozatosan elért. Kezdetben az erdélyi udvari kancelláriánál

volt alkalmazva, 1847-ben kincstárnok lett, 1848-ban a márciusi napok után mint az erdélyi kormányzék elnöke az unio törvénybe iktatása és érvénybe jutása után, Erdély külön törvényhozó jogának bevezetését ő mondta ki.

Szabadságharcunkra következett gyásznapi szomorú eseményei kettős hatással magányba vonulni kényszeríték, honnan mint az önvizsgálódás pusztai előkészülete után, társadalmi életünk fejlesztő apostolává szegődve nagygyá lett. A kolozsvári nemzeti színház, erdélyi gazdasági egyesület, az enyedi főiskola, az erdélyi múzeum, mely nagyszerű adományozása által neki köszöni lételet és fennállását, jótékony és tudományos egyletek, az erd. ev. ref. egyházkerület s legközelebb a székely „Mikó” sepsi-szt.-györgyi gymnasium nagyságától felvirágozva hirdetik, hogy él!

Munkásságát és áldozatkészségét kiterjeszté az irodalom terére, mely érdemeiért a m. tud. akadémia 1858-ban tiszteletbeli tagjának, a történelmi társulat elnökének választotta. 1860-ban a megindult mozgalom a politika terére szolitották s decz. 10-én Erdély kormányzójává nevezetett, de 1861-ben a változás miatt leköszönt s munkásságát az irodalom és társadalom fejlesztésére szentelte. 1864-ben báró Kemény Ferenczel vitték fel Bécsbe a felterjesztett emlékeztetes emlékiratot, melyben a magyar követek a tör-

vényszerű alapon egybehívott országgyűlésben való meg nem jelenésüket kijelenték.

1867-ben a kolozsvári gyűlésen, mint kir. hivatalos vezére volt a magyar pártnak, nem sokára mint Kolozsvár képviselője jelent meg a pesti országgyűlésen s az újonnan alakult miniszteriumba lépett. A magy. vasúti építkezések, melyek oly sok bajjal s még több váddal jártak, ez időben indultak meg, ő volt, kit feddhetlensége megóvott a terhes vádaktól. Betegeskedése visszavonulni kényszeríté a terhes politikai tényleges működéstől. Utóbbi időben legörömbösebb időzött m.-újvári kastélyában, élénk érdeklődéssel, eleinte aggodalommal, utóbb a szerencsés megoldás által örvendőleg, folytonosan figyelemmel kísérve a politikai fordulatokat.

A sors súlyos csapásokkal látogatta, szeretett nejét, nagyobbik leányát, de különösen vagyonának és nagy nevének örökösét veszíté el. Fia Ádám 1863-ban halt meg külföldi utjáról hazatérőleg Linczből. A nagy részvét, mely a gróftól e csapásban a mindenfelől nyilatkozó megatottság által vigasztalá, még erősebben fűzé a nemzethez, melyet nagy családjának tekintett.

* * *

Halála, mely sept. 16-án 3/8 órakor következett be, májrák s utóbb gyomorrák által okoztatott.

A „SZOLNOK-DOBOKA” TÁRCZÁJA.

A deési toronyban.

(1874.)

Hol a futó villám fogamzik,
Közel a felhők méhében:
Itt állok e magas toronyban,
Szemem a szép tájon pihen.
Gondolatim, miként a felhők,
Borongnak a vidék felett;
Lelkem elszáll a régenmultba,
És átél egy évezredet.

Az Árpádok jutnak eszembe,
S a régi véres áldozat;
Mintha most is látnám az oltárt
Amott a kéklő hegy alatt,
Hol a fürgő Szamos kigyózik,
S némán borong a zöld berek —
Titkon sohajtva, mintha várná,
Hogy jön az áldozó sereg.

Homlokomat szellők csókolják,
Mintegy engesztelő jelül;
És lelkem a mesés időkben

Sok századéven átrepül:
A Rákóczyak hős hadának
Zászlait látom inteni;
A szabadságnak dala főleng —
S ezt hallanom oly isteni!...

Majd eltűnnek a fényes álmok,
Valót mutat a képzelet...
Vidé! mely így ringatád lelkem,
Megáldom földed' s népedet:
Megkoszorozott halmaidra
Nektárt teremjen a borág,
Dus kalász érjen völgyeidben —
S hozzon gyümölcsöt a virág!

S te nép! ki tudod, hogy e földet
Vérrel áztatták őseid,
Kiknek soh'sem muló példája
Munkára, tetterre lelkesít:
Törj ekéddel termő barázdát,
Mely kenyeret és éltet ad;
S ha szól a harcok trombitája, —
Ragadd kezvedbe kardodat!...

Komócsy József.

A deési Óvár történelmi fontossága.

Némely történetírók, különösen Turóczy és Bonfin állításai szerint honszerző eldődeink a mostani Moldova és Bessarabia, az akkori Atelközéből, két táborra szakadva jöttek be mostani hazánkba, Attila ősbírodalma visszafoglalására.

Egyik tábor Álmos alatt Ung- és Beregmegyében át Munkácsnál állapodott meg; a másik Tuhutum alatt a tömösi szoroson törvén be, a székelyekkel egyesülve Deésig nyomult: a Kazarok várát — a mostani Kozárvár — lerontván.

Deésen a hét vezér összejött, hol a székely Rhabonbán is a hagyomány szerint több vezérekkel Gyulák és Harkászokkal jelen volt.

Még jelenben is ott áll az Óvárban a nagy kőpad, melyen a hét vezér hadi tanácsot tartott és maig is vezérek kövének nevezik.

Beszélik, hogy a vezérek követ II.-ik Rákóczy Ferencz leveretése után a Labanczok 1710 körül a Szamosba hengerítették; s később a béke helyreálltával innen megyei erővel nagy bajjal emelték ki előbbi helyére.

De mindennek fölött őseink kijövetelét s itteni megállapodását fenn őrzi a óvári toronyalaku oszlop, melynek keleti oldalán latin versekben fel van metszve a honfoglalás módja és szertartása:

Kolozsvár városa halálának hírére gyászt öltött, s a hirtelen összeült tanács saját halottjának tekintendően jelenté ki. A távirda, mely a csapás hírét széthordá, meghozá a részvét nyilatkozatok mindenfelől érkező ezereit, melyek közül legfőbb a királyné főudvarmestere által közvetített: „Császár királyné ő felsége legmagasabb parancsára van szerencsém a családdal tudatni a legfőbb részvétet Mikó gróf elhunyt felett. Királyné ő felsége az annyira loyális alattvalónak, a haza hű, kipróbált fiának emlékéért tiszteli“. Kolozsvár városán kívül az erdélyi muzeum és gazdasági egyesület s az ev. ref. egyházkerület is koszorukat tettek le koporsójára. Küldöttségek, főrangúak, idegenek érkezve 14—15000-en gyűltek össze a szeptember 19-én 3 órakor megtartott temetési szertartásra. Megyénket br. Bánffy Dezső főispán ur ő méltóságán kívül Szarvadi Pál alispán vezetése alatt bizottság képviselte. A halottas házban Nagy Péter püspök, a temetőben Simon Elek polgármester tartott emlékbeszédet. A lefordított ősi czimer mutatá, hogy gróf Mikó Imre nemzetsége grófi ágának utolsó, de legnagyobb férfitagja volt.

* * *

Emléke mindig élni fog.

Megyei élet.

„Szolnok-Dobokamegye“ őszi rendes közgyűlése.

Szolnok-Dobokamegye őszi rendes közgyűlését báró Bánffy Dezső főispán ur ő méltósága elnökle alatt — mult hó 25. és 26-ik napjain tartotta meg. E gyűlés a szeptember 4-iki alakuló gyűléshez hasonló „népes“ volt, mely körülmény az egyesült megye közönségének a közügyek iránti érdekeltségéről tanusodik.

Szeptember 25-én d. e. 10 órakor főispán ur ő méltósága az ülés megnyitására küldöttségileg tisztelettel felkérve a gyűlés teremben megjelent, s miután a bizottságot szívélyesen üdvözölte s az ülést megnyitotta: azon indítványa ő méltóságának, miszerint a Gróf Mikó Imre ő nagyméltósága folyó évi szeptember 16-án történt elhalálozása alkalmából eme a hazára és a közügyekre nézve gyászos eset feletti fájdalomnak s részvétnének a közgyűlés jegyzőkönyvileg is kifejezést adjon: egyhangulag elfogadtatott, s elhatároztatott, miszerint e veszteség feletti fájdalomnak és a közös gyászbani legőszintébb részvétnének a megye bizottsága nemcsak, hogy jegyzőkönyvileg kifejezést ad, hanem erről egyuttal az elhunyt családját is értesítendi.

Ezután következett csak a napirend, mely a tárgysorozat felolvasásával és egynehány szentesítést nyert törvénycikk kihirdetésével kezdődött.

Olvastatott belügyi m. kir. ministernek a törvényhatóság közigazgatási bizottsága megalakítása tárgyában f. évi szeptember 14-én 41,169 sz. alatt kelt leirata, melynek teljesítésül — miután az 1876. évi VI. t. cz. 55 §-a végpontja rendelkezéséhez képest tiszti ügyész helyettesül Hersényi Bálint ügyvéd és bizottsági tag egyhangulag megválasztatott, a közigaz-

gatási bizottság megválasztása czéljából pedig gróf Bethlen Sándor elnökle alatt, Róth Pál, Makray Domokos és Boheczel Mihály bizottsági tagok a szavazatlapok beszedésére kiküldettek.

E szavazás folytán legtöbb szavazatot gr. Kornis Viktor, Deseöffy Mihály, gr. Wass Ádám, Szappanyos Miklós, Török József, Kovács Sámuel, Mánn Gábor, Torma István, gr. Teleky Domokos és Tatrosi Ferencz nyervén, főispán ur ő méltóságá által „Szolnok-Dobokamegye“ közigazgatási bizottságának választott tagjaiul jelentettek ki.

Belügyminister urnak a közigazgatási bizottság irodai kezelésének és levéltárának berendezése tárgyában mult hó 14-én 41,170 sz. alatt kelt leirata tudásul vétetett, s az alispán a szükséges intézkedések megtételére utasított. Olvastatott továbbá belügyminister ur ő nagyméltóságának f. évi 41,842 sz. a. leiratával közölt azon városok névsora, melyeknek az 1876. évi 20 t. cz. 1. §. értelmében törvényhatósági joga megszüntetett, (melyek között Szamosujvár és Szék városok is foglaltatnak) s a megye hatásköre alá helyezettek, — tudásul vétetett.

Tárgyaltatott Pap Sándor volt kővárvidéki országos képviselőnek belügyminister urhoz adott s onnan f. évi 43,038 sz. a. a megye közönségéhez leküldött folyamodása, melyben a Szolnok-Dobokamegyei bizottsági tagok sorába leendő felvételét kérelmezte s miután kitünt, hogy említett képviselő ur csakugyan a megyebeli kápolnokmonostori lakos: Szolnok-Dobokamegye bizottsága tagjául felvétetett, s erről Szathmármegye közönsége, melynek bizottsági tagjai közzé Pap Sándor tévedésből felvéve volt, értesítendőül határozatott.

Csorba György megyei levéltárnoknak, betegsége miatt egészsége helyreálltáig az általa kért szabadságidő megadatott.

Főispán ur ő méltósága bemutatta a mult hó 16-án kelt 42,165 sz. a. belügyministeri leiratot, melyszerint a közigazgatási tisztikar s több hivatalok elhelyezésére szükségessé vált helyiségek kibérlése iránt Rippel Vinczével s neje Bonis Rozáliával két évre megkötött szerződvény jóváhagyatott, — megnyugtató tudásul vétetett. E leiratnak volt azonban egy más ága is, hogy t. i. a megye a két év lejártával a hivatali helyiségek beszerzéséről az állampénztár igénybe vétele nélkül gondoskodjék; minélfogva egy bizottság küldetett ki, a mely a megyeház mi módon való kibővítése iránt véleményt adandó lesz.

Megalakítottatott a lótenyésztési statisztikai bizottság.

Olvastatott a megyebizottságának mult hó 4-én tartott alakuló közgyűlése alkalmával kiküldött bizottság által a megye szolgabírói járásokra való osztásáról, a tisztikar, segéd-, kezelő- és szolgaszemélyzet létszámáról, hatásköréről és a munka felosztásáról; s végül az árvaszék és állandó-választmány szervezéséről kidolgozott szabályrendelet, a mely minden egyes tételeiben elfogadtatván, jóváhagyás végett belügyi m. kir. minister ur ő nagyméltóságához felterjesztendőül határozatott.

E szabályrendelet közérdekű szakaszai ismerte-

tését nem tartjuk fölöslegesnek, s lapunk megfelelő rovata alatt közöljük is.

Napirendre került a megye 1877-ik évi előleges költségvetése. Két rendbeli előirányzat állott előttünk, egyik szerint a tisztifizetések akként voltak feltéve, a mint egyik vagy másik tisztviselő vagy szolga a korábbi megye statutumai alapján dotálva volt, a másikon a fizetések a volt Belső-Szolnokmegye szabályrendeleteihez képest egyformásítva (e megyében a fizetések legalantabb állottak) mutatattak ki. Az állandó választmány ez utóbbi költségvetést javasolta elfogadásra, mert ezáltal megtakarításokat vélt elérhetni, másfelől pedig igazságot látott abban, hogy egy megye tisztikara egyenlő fizetésekbe részesíttessék. A megye bizottsága azonban amaz általunk is osztott nézetből kiindulva, hogy miután a rendelkezés alá jutott tisztviselőt eddigi fizetésének egy évigleni élvezete törvényszerűleg megilleti, kétséggel megilleti leginkább azt, a ki az élvezett fizetésért meg is szolgál, — az első költségvetést, melyszerint a fizetések 1877-ben is akként fognak kiszolgáltatni, a mint azt az illető tisztviselők felosztott megyéikben élvezték, fogadta el s rendelte felterjesztendőül.

Az 1876-ik évi XIV-ik t. cz. alapján közegészség rendezése tárgyában belügyi m. kir. minister által 31,024 sz. a. leirata folytán többnemű intézkedések tétettek, nevezetesen pedig: a 19 tagból álló egészségügyi bizottság tagjai megválasztattak*). Deés, Szamosujvár és Szék rendezett tanácsu városok, valamint Deésakna nagy község hasonló bizottságok alakítására utasítottak. A községi vagy körorvosok teendői a járási orvosokra fognak ruháztatni, mert a községek szegénysége miatt azok külön orvosok tartására képtelenek, s mert az e megyében a törvény értelmében rendszeresítendő legalább is 42 körorvost aligha lehet pályázat útján is összeremteni. E tekintetben a belügyministerhez felirat fog intéztetni.

A szolgabírónak — mint első foku egészségügyi hatóságnak — szakközege a járási orvos lévén, miután az e megyében jelenleg alkalmazott 6 orvos nem elegendő, még 8 járási orvos rendszeresítése elhatároztatott, s e határozat jóváhagyása s a fizetéseknek még a jövő 1877-ik évre leendő utalványozása iránt belügyi m. k. minister ur feliratilag megkéretni fog. Végül rendelet megy a szolgabírákhoz, hogy az 1500 lakóssal bíró községeket szülésznők alkalmazására szorítsák reá, a kisebb községeket pedig e végből csoportosítsák s az illetén szövetkezésekről készítenő kimutatást a törvényhatósághoz előterjeszszék.

A halottkének alkalmazásával az imént említett járási orvosi állomások felállítása idejére az alispán bizatott meg.

Balogh György megyei mérnök részére a volt Belső-Szolnokmegye által megszavazott 500 ft. remuneratio kiszolgáltatását a közmunkaügyi minister megtagadván, e tekintetben újból felirat intéztetett az illető szakminister urhoz, hogy a megyei mérnöknek

*) Ugy az ezen, valamint minden más bizottságokba beválasztott, mint nem különben a törvény által hivatalból az egyes bizottságok tagjaiul rendelt férfiak neveit alkalmilag ismertetni fogjuk. Szerk.

Hunnus de scythicis digressus sedibus hospes
Pannoniae glebam transfert huc gramen et undam
Ter clamans Deus hac liceat tellure potiri.

A fennirt versezet és történeti hagyományok szerint a Scythiából kijött magyarok itt állapodtak meg; és a hazát innen foglalták s jegyezték el: még pedig következő szertartással: a fő Táltos vezetése alatt egy darabka földet kapáltak fel, abba aztán Ázsiából hozott magot hintettek. Majd a Szamos vizébe ünnepélyes szertartással az ezüst tülköből (palaczk) a Volgából hozott vizet csöpegtettek. Azután visszatértek az Óvárban táborozó magyar és székely sereghez.

A fővezért Tuhutumot paizsra emelték és három izben Istenhez kiáltottak: engedné meg e hazát, őseink szent honát visszafoglalhatniok s örök időkig birniok. Azután fehér lóval áldoztak és nagy áldomást ütöttek. — Fecerunt magnum áldomás, — mint a történészek följegyezték.

A serget néhány nap itt pihentetvén, a széke-lyekkel együtt Geló oláh fejedelem ellen indultak, ki akkor a keleti görög császár felsősége alatt állott, és azt Deéstől alig egy napi járásra az Almás vizénél megszorítván, tönkre verték; maga is Gyalu várába menekülni akarván, az üldöző daliák utolérték és a Kapus vizénél agyonsujtották.

A meghódított oláhokat egy dombtetőn hűs-

gökre eskették fel, honnan magát a helységet mai napig is Esküllőnek nevezik.

A vezérek köve s a harczfoglalást jelző oszlop annyira történeti fontossággal bír: hogy Belső-Szolnokmegyének hivatalos pecsétjére e jelvények vannak kimetszve.

Némelyek szerint a székelyek birtoka a Szamosig terjedett. Ez azonban nem bizonyos. Annyi áll: hogy a város és környéke nagyérdékű történelmi emlékekkel bir. Kelet felől a Rózsahegyen volt az ugynevezett Deés vára, melynek romjai maig is látszanak. Tehát nem a „Deus“ névről nevezik a várost Deésnek, mint az oszlopon létező felirat mondja: „Desiacam que Dei dixit de nomine terram“, de igen hihető, hogy De és nevü vezérről.

Az oszloponi felirat későbbi 1578-ik évben készült, mely évben az oszlop, melyet őseink emeltek, megújítottat, Kovács főbírósa és Deési Lukács papsága alatt:

Haec Fabius renovavit iudex monumenta neposi.

Cum Lucas Desius pascit ovile dei. Magyarul Isten — Izdan — szót használták a latin Deus helyett.

A másik erőd nyugaton az ugynevezett Cziczvára, mely a somkúti és az Alór felőli völgyeket uralta.

Északfelől az ugynevezett Béla vár, mely a beszterczei völgy felett uralgott, oldalt a mostani Váralya helység felett volt a Bálványos vár.

Főlebb a nagy Szamos lefolyásánál voltak Kozárvár s tovább Csicsóvára és több apróbb erőd, Bethlenen tul az ugynevezett Tündérvölgy közelében egész Cserhalomig, (Kerlés mellett), hol Szt. László dicső csatája volt a kunokkal, melyet koszorús költőnk Vörösmarty egy hősénekben halhatatlanított.

Ennyi akadály volt a székelyekkel egyesült honfoglaló magyar sereg előtt; mindezeket diadalmaskodva Deésig jutottak. Itt, mint főlebb érintők, az Óvárban megpihentek, tartottak hadi tanácsot, áldomásoztak s indultak el Erdély meghódítására.

Később Szerencsnél Árpáddal egyesülve, ki Tuhutumot Erdély fejedelmévé tette, melyet maradékai egész Szent István koráig birtak; midőn Gyula a kereszténység ellen pártot ütven, börtönben veszett el családjával együtt.

Tuhutum Erdélyt vezértársai között felosztván, Szolnok, Doboka, Torda stb. közt, maga Gyula-Fehérvár s környékét tartván meg fejedelmi székhelyül.

A székelyek állandóan vajdák alatt, kik között Opour László volt a leghiresebb, szabad köztársasági kormányzatban éltek és saját zászlóik alatt, mint független és legvitézebb nemzet a magyar királyok korában a hont hősiesen védelmezték.

Hadi tekintetben a két haza egy volt, s mindannyiszor, ha a véres kardot széthordozták, minden törzsfő egyesült a magyar király zászlói körül.

Medgyes Lajos.

a jutalomdíj 1875. január első napján kezdődőleg s jövőben minden évben 500 forint engedélyeztessék. Rézsztínról is méltányosnak tartjuk, hogy a megyei mérnök utazásaiért kellően honoraltassék, hogy 800 forint évi fizetését kiszállásokra költeni kénytelen ne legyen, csak az összeget mérsékeltebben szabnók meg, például mint Kolozsmegyében a megye mérnöke évenként 400 forint utazási átalányt kap, a volt Dobokamegyében pedig kiszállásai alkalmával 2 forint utazási nap-s fuvardíj átalányt élvezett.

Ezzel az ülés első napja befejeztetett.
(Folytatása következik.)

Levelezések.

Kentelke, 1876. szept. 28.

Megtörtént, a miről még álmodni is alig mertem. Megyém határos Szathmármegyével. És én most a szomszédból csak amugy könnyedén nyújthatom ki ölelő karjaimat Szathmármegyei barátimhoz, kikhez engemet a lezajlott önvédelmi harc utáni korból anynyi édeskeserű emlék csatol. Aztán a szomszédból mintha közelebb érezném magamhoz a nemzet egyik nagy halottja a csekei sírkertben porladozó **Kölcssei** láng szellemét, ki a honfui szerelem magaslatáról írt, és szállott egykor a hazafi melegségnek varázsával, és zengett dalt Árpád nemzetéhez, a költői ihlettség teljességével elzengte az „Isten áld meg a magyart.“

Ily gondolatok, ily érzelmek hatása alatt üdvözlöm ez első levellemmel a „Szolnok-Doboka“ szerkesztőségét. A sajtó korunkban óriás hatalommá nőtte ki magát, s méltán, mert hatása elvitázhatatlan. Csak kezelői legyenek tiszta kezűek, függetlenek. És valamint szabad, hogy hizelegjenek felfelé, nem szabad, hogy tömjénezzenek lefelé semmi hiúságnak, a közérdek rovására.

Igen! a „Szolnok-Doboka“ ha kezdeményezője, ha pártolója lesz az igaz, a jó-, a szépnek, ha az erénynek elismerője, a bűnnek ostroma lesz; ha mint lángostor fog suhogni, de vérig nem sujt; az ellenzetűeket érvekkel igyekszik meggyőzni, a bátortalanokat felbátorítja, a közügy iránti közömbösséget tette ébreszti: munkássága jótékony lesz s megyénkben a jólét felvirul.

De, hogy e lapnak hatása legyen, elsőben is postai összeköttetéseinket kell rendbe hozni. Minden községnek van strázsája, vajjon ez hetenként egyszer bár nem hozhatná el a községbeli leveleket a postáról. Közelebből az alispán ur meghívását „állandó bizottmányi gyűlésbe“ a postáról akkor vettem, mikor már ott kell vala lennem. Ma hallom, bizottmányi gyűlésünk volt; de én még a meghívót se láttam.

Aztán alakítsunk gazdasági együletet. Mi földmíves nép vagyunk. S ma már lejárt a magát az eddig folytatott gazdálkodási rendszer. De okserű gazdaság felfejlődni nem fog elforgácsolt erővel, míg társulás útján sebes léptekkel fogunk előre haladni. Addig is azonban sietve alkossan a megye mezei rendőri szabályokat, hanem azt aztán a közigazgatás hajtsa végre s ne legyenek mint a rák cigánya csak a papiros. Valóban ideje már, hogy közigazgatásunk ne legyen gunyja az alkotmányos életnek. Szűnjék meg a zuglelészet, mint a fiatal sarjadék erkölcsének megmérgezője. Hozassék be az arányosított legeltetés még tavasszal. S a hol a községbeliek nem tudnak csordával legeltethető területet kimutatni, ott a kényszer nyári istállózási rendszer lépjen életbe. Az „Erdélyi Gazda“-ba egyik jeles gazdánk mind a három forduló határ hátrányait emlegeti; nem tudja, hogy nálunk még azt se lehetett keresztül vinni, pedig az előny a két forduló felett. A gazdaságnak egyik nevezetes ága a gyümölcsészet. A kormány eleget rendelkezik ez iránt. De ki veszi számba. Hiszen az egyeduralom korszakában felállított gyümölcsiskolák is mind megsemmisültek. A gazdaságnak a „méhészet a költészete“. És még is mily elhagyatott állapotban van ez is. A kormány kézi könyveket adatott ki. De hányan van meg megyénkben a Dr. Tóth Imre jeles méhészeti munkája. A kormány a kezdetlegesség lejtőjén álló kasák helyett a javított Hutter kasákat ajándékként küldte szét. És az illetőkből sokan még arra sem méltatták, hogy rajt fogjanak belé. Ha gazdasági együletünk lesz, az alakítson több ponton műmehészetet, a példa hatással fog lenni stb. stb.

Szóval nagyon sok munka vár reánk. De munkánkunk kell, mert a világ semmi kormánya nem ad nekünk jóllétet, ha a tétlenség mezében alázunk le magunkat. Helyesen mondja a francia „segíts magadon s isten is segíteni fog!“ Tehát Petőfiként „előre!“ Így, és csak így fog eljönni reánk a vigasz.

tendő, melyben a multat s jövődőt megbűnhődött népre bőséget, jó kedvet hoz isten. Ugy legyen!

Majliszter.

Szemle.

A hatalmak konstantinápolyi képviselői sir Elliot angol követnél tartották az első értekezletet a fegyverszünet életbeléptetése iránt, melyre felszólítás után a porta kijelenté, hogy csak oly fegyverszünetet engedélyezhet mely együtt jár a békével, fenntartván feltételei előterjesztését. Erre a tárgyalások 16 napon át húzódtak. Ez idő alatt következett be az új szultán felavattatása, Manteuffel varsói titkos missiója. Oroszország javaslata az európai kongresszus tárgyában, miután mellette senki, ellene pedig Franciaország nyilatkozott, megbukott. Oroszország azon tervét, hogy monarchiánk szállja meg Boszniát és Hercegovinát, az orosz hadsereg pedig Bulgáriát, monarchiánk részéről visszautasított. Mire Oroszország a határon felhalmozott fegyver- és lőszerkészletét Románián át Szerbiába küldé, és azon hirre, mely Bukarestben elterjedt, hogy az orosz kormány a román kormánynak egy jegyzéket adott át, melyben orosz csapatoknak Románián át Szerbiába átkelhetését követeli, Rosetti kamarai elnök Párisba, Bratianó Austria-Magyarország uralkodójához küldettek Románia magatartásának védelmére. A békefeltételekre, melyet a porta előterjesztett: 1-ör. A szerb fejedelem hódolatának bemutatása Konstantinápolyban. 2-or. Négy erőd megszállása török katonaság által. 3-or. A szerb militia 10,000 ember és 2 üteg ágyura leszállítása. 4-er. A bevándorlottak visszaküldése s a később épült erősségek lerontása. 5-ör. Hadi kárpótlás fizetése (20 millió) vagy annak kamatja. 6-or. Szerbián át Belgrádtól Nisig vasútépítés, melynek forgalma Törökország által választott társulatra vagy ügynökségre bízassék. A felsorolt feltételekre nézve a porta a hat közvetítő hatalom belátására bízta magát. Montenegróval szemben a háboru előtti helyzet fog megtartatni. A szerb sereg ezen feltételekre Milánnak Szerbia királyává kikiáltásával felelt s egy század katonaságot Belgrádba királyi tertőrségül küldött. A hatalmak pedig békefeltételek tárgyalásába csak azon eset alatt bocsátkozni jelentették ki, ha a követelt fegyverszünetet a porta engedélyezi. A hatalmak két havi szünetet követeltek, melyet a porta 10 napra szorított és még szept. 25-én járt le.

A külhatalmak ez alatt minden lehető elpróbáltak a béke helyreállítására, a béke feltételeket megállapíták, melyben azonban, mint Berlinből állítólag jelenték, Ausztria-Magyarország ellenezte volna Bosznia, Hercegovina és Bulgária „közigazgatási autonómiajának“ tervét, mely angol részről pendített meg, külügyi hivatalunk az ellenzéstől elállott, mert a hatalmak között e tárgyban megegyezés létesült, mely elébe Oroszország gördített újabb akadályokat.

Ezen béke tárgyalások megakadályozák Törökországot nyert előnye felhasználásában, az orosz önkéntesek oly nagy tömegben vonultak át Románián, hogy a vasutak igazgatósága csak a külön vonatokért 400,000 frankot vett be. És a sok béke alkudozás után ott áll a török meggyengítve és a délszláv állam proklamálva. Milán nem sokat törődik a külhatalmaknak királyságát illető visszautasításával.

A háboru a fegyverszünet lejártá után, — melyet a szerbek még a fegyverszünet alatt megsértettek — újult erővel ütött ki. Szept. 25-ik éjjelén a harc az egész fővonalon megindult, 26-án komoly ütközet vívatott és a 27-iki Alexinác, bobovistye, si-lyegováci vonalon igen heves volt. 63,000-re tehető török, szintén annyi számra tehető szerb és orosz sereggel áll szembe. Daczára a hatalmak béke hirdetéseinek, a hír még soha sem volt feszültebb. A szorongó kételyt nemsokára eldönti a valóság.

* * *

A kiegyezési alkudozás megtörtént a politikai helyzet nyomása alatt. A vámszerződés tariffa nélkül fog a két törvényhozás elé terjesztetni január hóban. A bank-kérdés elhalasztatott. A megállapodást a következő hivatalos jelentés tette közzé. Bécs, sept. 24. „A ministerek tanácskozása a kiegyezés iránt be van fejezve, azon meggyőződéstől vezetve, hogy a kiegyezésre vonatkozó összes törvények egy időben előterjesztendők, mi most még nem lett volna lehetséges, a kormányok megegyeztek az összes előterjesztéseket 1877. januárban a képviselő-testületek elé hozni, ezeknek ezáltal alkalmat nyújtva maguknak az egész kiegyezésről egy világos és teljes képet alkothatni. Hogy a nemzeti bankkal való alkudozásokat a jövő bankszabályzat iránt azonnal meg lehessen kezdeni, a kormányok — mindkét rész a 80. millió kérdését illetőleg álláspontjához ragaszkodván — megegyeztek,

hogy törvényjavaslatot fognak előterjesztetni, mely szerint ezen kérdés a képviselő testületek küldöttségei elé hozassék, és ha ezen úton egybehangzó törvényes megoldás el nem éretne, külön alakult döntő bíróság fog meghivatni.“

HIRFÜZÉR.

— **Műkedvelői előadás.** A helybeli állandó műkedvelő-társulat szeptember 24-én tartá 49-dik — és nem mikép a színlapon tévesen állott 48-ik — jótékony-célú színi előadását, mely alkalmából „A tiszaháti libácska“ és „A csók“ című igen mulattató két kis vigjáték került színre. Az előadás a főispán úr ő méltósága által felülfizetett 10 frttal mintegy 60 forint tisztajövedelmet eredményezett, mely összeg rendeltetési helyére egészben az önkéntes tűzoltóegylet javára fordítottat. Az előadásban részt vettek: br. Horváth Samuné, Hollaki Benkő Gizella ő ngaik, Bruszt Vilma, Eisenlohr Lujza és Mari kisasszonyok, Losonczy István, Séra Elek, Hollaky Árpád, Nagy Lajos, Rácz Lajos, Eisenlohr Ulrich és Brandt Victor urak. A részvétlenséget, melyet közönségünk ez előadás iránt tanusított, a beállott őszi zord időnek és annak akarjuk tulajdonítani, hogy az előadás a színpadon tartatott meg.

— **Miklós Árpád** diplomált gyógyszerész egy második gyógyszerértárnak városunkban leendő nyithatásáért folyamodott. A városi képviselő-testület e folyamodást véleményezés végett egy bizottságnak adta ki, s most csak e bizottság véleményétől függ, hogy e tekintetben a városi képviselő-testület érdemileg határozhasson.

— **Kis-Küküllő megye alispánjától** vett hivatalos értesítés szerint, azon megye székhelyének Erzsébetvárosról Dicső-Sentmártonba leendő ideiglenes áthelyezése rendeltetett el a nmlgu m. k. belügyminister ur által.

— **A vallás- és közoktatásügyi m. kir. minister** az 1876. 28. t. cz. alapján újból szervezett Szolnok-Doboka megyei tankerületbe Liber József volt Bars-Hont megyei II-od tanfelügyelőt ideiglenes minőségben tanfelügyelőül helyezte át.

— **A m. kir. igazságügyminister** Kozma Gyula deési kir. alügyészt eddigi minőségében saját kérelmére a maros-vásárhelyi kir. ügyészséghez helyezte át.

— **A közmunka és közlekedési m. kir. minister** az 1876. VI. t. cz. 2. §. értelmében Szolnok-Doboka megye közigazgatási bizottság tagjaul s a megye székhelyén felállítandó államépítészeti hivatal főnökéül: Várjon Lajos kir. mérnököt jelölte ki, s a megye közönségét felhívta, hogy választott megyei mérnököt ezen újon kinevezett államépítészeti főnök alá rendelje.

— **Szolnok-Dobokamegye főispánja:** Ronay Aros Lajost és Boér Jánost központi közigazgatási irnokokká, Bakó Károlyt várnagygyá nevezte ki.

— **Szolnok-Dobokamegye közigazgatási bizottsága** múlt hétfőn tartotta meg első — alakuló — ülését. Elnökölt br. Bánffy Dezső, főispán ur ő méltósága, jelen voltak: Szarvadi Pál alispán, br. Diószegi Géza főjegyző, Muntján Agoston tiszti ügyész, Anka Péter árvaszéki elnök, dr. Gajzágó László főorvos, Bruszt Ignác kir. ügyész, Danczkay Antal kir. adó-felügyelő, Várjon Lajos, kir. mérnök és Gerberth Hugó kir. táviratist; a bizottság hivatalos, továbbá: gr. Kornis Viktor, gr. Wass Ádám, Torma István, Török József, Deseöffy Mihály, gr. Teleki Domokos, Szappanyos Miklós, Kovács Samu, Mánn Gábor és Tatrosi Ferencz, annak választott, tehát a kir tanfelügyelő kivételével, a ki még ez ideig állását el nem foglalta, minden tagja. Miután a bizottság magát megalakultnak nyilvánította, megalakította fegyelmi választmányát titkos szavazás után; br. Diószegi Géza főjegyző, Liber József kir. tanfelügyelő, rendes, dr. Gajzágó László megyei főorvos, póttag, továbbá: Deseöffy Mihály, Kovács Samu rendes és Tatrosi Ferencz póttag személyében. Megismerkedett a bizottság a felolvasott — vonatkozó — belügymin. leirathból az ügykezeléssel, elintézett némely szőnyegen levő ügyet, az egészségügyi bizottságba Balogh György megyei mérnököt, Molnár Gergely szamosújvári építész és Roth Pál gyógyszerészt jelölte ki, s a börtön-vizsgáló bizottságba dr. Gajzágó László, Mánn Gábor, Szarvadi Pál, gr. Teleky Domokos és Várjon Lajost főispán ur ő méltósága küldötte ki. A bizottság ülései jövőben minden hó 8-án fognak tartatni, mely ha ünnepre esnék, az elnapolásról főispán ur mltga a tagokat jó eleve értesítendő. Jövő számunkban fogunk a közigazgatási bizottsággal bővebben foglalkozni, s annak hatáskörét a nagy közönséggel ismertetni.

Megyei közérdekű ügyek.

Szolnok-Dobokamegye alispánja a közelebbi időben a törvényhatósági járási tisztviselőkhez és városi tanácsokhoz az alábbi közérdekű körrendeleteket intézte:

Sz. 581—1876.

A közelebből hozzám beérkezett jelentések szerint törvényhatóságunk több községében a disznóknál uralgó vértályo g ragályos járvánnyá-fajult és nehogy ragályozása által mindennemű állatokra, sőt az emberekre is átszarmazzék, felkérem, hogy hatósága területén kellőleg intézkedjék arról, miszerint a disznók tagas, száraz és tiszta ólakban és istállók-

ban a betegetől szigorúan elkülönítve tartassanak, a beteg hullák pedig, nehogy kigőzölgesők beszívása vagy azoknak zsirjával vagy vérével való bármiféle érintkezése folytán, ezen mérges anyag tovább terjedjen, mélyen elásandók.

Sz. 402.—1876. Az igazságügyi minister urnak folyó évi szeptember 5-én 26,208 szám alatt kelt átirata szerint, a hagyatéki ügyek gyors letárgyalására, úgy a közjegyzői intézmény behozatala előtt, mint azóta részint hivatali elődje által, részint pedig általa több rendbeli utasítás adatott ki, azon intézkedések azonban, minden tekintetben kívánatos sikerre nem vezettek, a menynyiben a pénzügyminister urnak az igazságügyi minister urhoz intézett átirata szerint a királyi pénzügyi igazgatóságoknál még mindig igen tetemes számú le nem tárgyalt hagyatéki ügy vezetetik nyilvántartásban.

Az igazságügyi minister urnak illető közegei utján tudomására jutott az is, hogy a hagyatéki ügyek gyors elintézésének főakadálya a birtok- és telekkönyvi viszonyoknak általánosan tapasztalt azon rendtelenségében található fel, mely szerint a fekvőségek csekély kivétellel nem az örökös, hanem ennek jogelőde, vagy más a családon kívül álló idegen személynek nevében állanak és pedig sok esetben akként, hogy az utolsó birtokos okmányilag igazolni sem tudja tulajdonát.

A bíróság, illetőleg a közjegyző mindenek előtt kénytelen a birtok állapotot tisztázni, e tekintetben pedig megtörik az eljáró közeg minden buzgalma a községi előjárások pontatlanságán és közönyösségén, a mennyiben a tulajdonjog beigazolására szolgáló okmányok beszerzése tárgyában hozzájuk intézett felszólításoknak vagy épen nem, vagy csak hónapok mulva tesznek eleget.

A fentebbieknél fogva tehát, az igazságügyi minister urnak ez iránti megkereséséhez képest a czímet felhivom, hogy az államkincstár, valamint az illető felek érdekében hasson oda, hogy a községi lakosok a birtok-állapotokat tisztázzák és intézkedjék az iránt, hogy a községi előjárások a bíróságok vagy a kir. közjegyzők hagyatéki ügyekben tett felszólításainak pontosan és késedelem nélkül megfeleljenek.

Szolnok-Dobokamegye szabályrendeletei.

I.

Általános szabályok.

1. §. A központi tisztviselők, segéd-, kezelő- és szolgáló-személyzet a törvényhatóság, a kúltisztviselők, segéd- és szolgáló-személyzet a szolgabírói járás székhelyén kötelesek lakni. A járás székhelyéül azon község tekintendő, melyről elneveztetik.

2. §. Iroda- és börtönhelyiségekről a szolgabírói járás székhelyén a törvényhatóság gondoskodik, s azok fűtésére, valamint az irodai szerek beszerzésére járásonként megfelelő irodai általant szolgáltat ki.

3. §. A várnagy a központi és a járási szolgáló-személyzetnek a közigazgatási bizottság által meghatározott ruházatot a megye alispánja azok fizetése terhére 12 havi részlet levonás mellett állíttatja elő.

4. §. A várnagy és a szolgáló-személyzet szolgálatban a meghatározott egyenruhát viselni köteles.

5. §. A hivatalos órák:

a) a központot illetőleg reggeli 8-tól délutáni 1 óráig;

b) a járási tisztviselőket, segéd- és szolgáló-személyzetet illetőleg pedig reggeli 9—12 és délutáni 3—6 óráig terjedőleg határozatnak megtartandókul.

6. §. A tisztviselő-, segéd- és kezelő-személyzet évenként 6 heti szabadságidőt igénybe vehet, ebből 14 napig a megye alispánja, azonfelül a főispán engedélyez.

7. §. A megyei börtönről alkotott szabályrendelet a járási börtönökre is érvényenyl bir.

8. §. A központi és járási tisztviselők és pedig:

a.) alispán, főjegyző, aljegyzők, tiszti ügyész, árvaszéki elnök, árvaszéki ülnökök, árvaszéki jegyző, házi pénztárnok, házi pénztári ellenőr, főorvos, főszámvevő, alszámvevő, közgyám, erdészek, szolgabírák, szolgabírói segédek, járási orvosok, járási állatorvosok a megye közgyűlése által választatnak;

b) levéltárnok, segédlevéltárnok, árvakönyv-vezető, központi igató, iroda-igazgató, központi irnok, könyvművész, várnagy és járási igatók a főispán,

c) a központi ajtónálló, tiszti és irodaszolgák, börtönőrök a megye alispánja —

d) szolgabírói irnok, járási, tiszti és irodaszolgák a járási szolgabíró által neveztetnek ki.

(Folytatása következik.)

Felelős szerkesztő-kiadó PÁNCZÉL JÁNOS.
Társzerkesztő MEDGYES LAJOS.

Szolnok-Dobokamegye alispánja.

740.—1876.

Hirdetmény.

A feloszlatott B.-Szolnokmegye bizottságának m. 1873-ik évi december 30-án tartott rendkívüli közgyűlése 5. jk. sz. a. hozott határozata folytán, a volt b.-szolnokmegyei alispán által 1874-ik évi martius 25-én 1247 sz. a. végzéssel egybehívott malomgáttulajdonosoknak 1874-ik évi ápril 10-én jegyzőkönyvre adott megállapodása következtében, Fodor József, Simó Lajos, Voith János és Roth Pál, közös megbizottakkal együttesen 1874. évi december 5-én megállapított árverezési feltételek mellett 1874. évi december 30-án megtartott árverezésen 6034—1874 alá helyezett jegyzőkönyv szerint a „Szamos“ folyón levő malomgátak tulajdám joga 1875-ik évi január 1-én kezdődőleg két évre haszonbérbe adatván, a bérleti idő f. évi december 31-én lejárand.

Oly czélból, hogy a tulajdámjognak a fentebb hivatolt megyebizottsági határozat korlátai között leendő mikénti haszonélvezete felett a gáttulajdonosok meghallgatásával tovább intézkedhessem, s főkép, hogy a további teendők megállapíthatása tekintetéből a közös megbizottak bevélasztathassanak: felkérem a czímet, hogy e végből folyó év november hava 2-ik napján d. e. 10 órakor a megyeház tanácskozási termében megbizottam által megtartandó tárgyaláson személyesen vagy törvényes meghatalmazottja által annál inkább megjelenni el ne mulassza, minthogy az egyik vagy másik fél kimaradása esetében is az megjelenő felekkel az ügyben határozatni fog.

Miről az ismeretlen jogosultak is a „Szolnok-Doboka“ helyi közlöny utján ezennel értesítetnek. Deesen, 1876 szeptember 28-án.

B. Diószegi Géza,
főjegyző

(1—3)

DEMETTER BÉLA

(1—3)

Deesen

AJÁNLJA UJONNAN BERENDEZETT

Fűszer-, Bőr- és Festék-kereskedését.

IRÓSZEREK, PAPIROK
nagy raktára.

VICTORIA biztosító
társaság ügynöksége.

BIZOMÁNYI és SZÁLLITÁSI ÜZLET.

Debreczeni és bethleni
lisztek; Első minőségű
fagyany

Heliosz Parafin

és

Fagyú gyertyák.

Tisztított lampaolaj.

BEL- és KÜLFÖLDI
PETROLEUM.

Az erdélyi Pincze-egylet

BORAI.

Rhum, Thea.

LIKÖRÖK.

SÓSBORSZESZ.

ÉLET ITAL.

Groersajt.

Olvasztott

DISZNÓZSIR.

EGYEDÜLI RAKTÁRA

a Frank pótkávének,
mely jóságában a való-
dit megközelíti.

Ügyszintén

Angol mosó krystály

és

Fénykeményítő,

mint új és hasznos behozatalt ajánlom.

LÉNER JÁNOS, főter Deesen.

Ajánlom a n. é. úgy városi, mint vidéki közönségnek, dúsan ellátott divatcikkjeimet az őszi és téli idényre, úgymint: posztó, selyem, vászon, siflon, fehér és színes asztalneműk, színes és kék kretonok, harasz és téli nagykendők, sima és kockás vatmolok, fehér piké, parkét és a legújabb női felöltők.

NAGY RAKTÁRT TARTOK

férfi és női legújabb divatszövetekből, valamint férfi, női, leány és gyerek bőr- és brünel cipőkből, úgyszintén férfi és női divatos kalapok, a legfinomabb női és férfi prágai glassé kesztyűk, paplan, matrátz, butorkeimék és mindennemű

női piperékből.

Több évek óta a legjelesebb külföldi házakkal vagyok összeköttetésbe, mely által nagyrabecsült vevőimnek ígérhetem, hogy üzletemhez tartozó cikkeit az eddiginél sokkal **nagyobb választékkal láttam el.**

(1—3)

Végül szíves figyelmükbe ajánlom, hogy mindenféle minőségű **varrógépek** általam a legkedvezőbb előnyök mellett megszerezhetők.

Vidéki megrendelések pontosan teljesítetnek.

Olcso árak és nagy választék.

A legjobb minőségű kaphatók!

Új országos vásár.

1—2.

A földmivelés- ipar és kereskedelmi m. kir. ministerium által

NAGY-ILONDÁN

két országos vásár tarthatása engedélyeztetvén, ezek egyike már

a folyó október hava 15 és 16-án,

másika pedig a jövő 1877. évi február 9 és 10-én
fog megtartatni.

A soosmezői országos kóúttól 1½ órányira fekvő **Alsó-Hagymás** községében 22 belső telek és mintegy 300 holdnyi külső (tagosított)

lan) földbirtok jutányosan és előnyös feltételek mellett szereshető meg.

Bővebb felvilágosítást e lap szerkesztőségénél nyerhetni.